

ע"פ 4726/16 - אחמד ווי, מוחמד תפאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4726/16

לפני:
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט מ' מזוז

המעורערים:
1. אחמד ווי
2. מוחמד תפאל

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי חיפה מיום 19.04.2016 בת"פ 26380-05-15 שנitan על ידי כבוד סגן נשיא י' כהן

תאריך הישיבה: י"א בתמוז תשע"ז (5.7.17)

בשם המערער 1:
עו"ד אסף צברי
בשם המערער 2:
עו"ד דניאל כפיר

בשם המשיב: עו"ד עדי צימרמן

פסק דין

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. המערערים הואשמו בעבירות של קשר לפשע, שוד בנסיבות חמימות והונאה בכרטיס חיב.

לפי כתוב האישום המתוקן, במועד מסוים נסעו השניים ברכבת – כאשר אחד מהם נהג ונוסע אחר יושב במושב הנוסע שלו. במהלך הנסיעה הבינו השניים במלוננט, כשהיא הולכת עם שני קטינים, ואוחזת במכשיר טלפון נייד ובארנק. השניים קשו קשר לשוד ממנה את הארנק ואת הטלפון, עצרו בסמוך אליה, הנוסע יצא מהרכבת והתנצל על המתלוננת מאחור, אחז בידה ועייקמה, ונטל ממנה את הארנק. יצוין כי לא עלה בידו ללקחת את הטלפון שלא נוכח התנגדותה וקריאותיה לעזרה. אחד משני הקטינים ניסה ללקחת את הארנק מידו של הנוסע, אולם الآخرון היכה בו בראשו, והקטין נפל אל הקרקע ואייבדה את הכרתה לזמן קצר. הנוסע נכנס לרכב והשניים נמלטו מהמקום ברכבת. בהמשך, נסעו השניים לקניון מסוים, ניגשו לכסתומת וניסו למשוך ממנה כסף מזומן באמצעות כרטיס האשראי של המתלוננת אולם טורבו, שכן ביןתיים הכרטיס דוחה כגון.

2. בית המשפט המחויז רשייע את המערערים בעבירות המียวחות להם, לאחר הлик הוכחות, תוך שעמד על הودאה שמסר המערער 2 בנסיבות במהלך הדיונים, אך נמצא שלא קיבל, שהגיע לכל מסקנה כי ההודאה נמסרה אך מתוון כוונה לחלץ את המערער 1 מהמיוחס לו.

3. בית המשפט המחויז קבע כי מתחם הענישה הראוינו צריך לנوع בין 32 ל-42 חודשים מאסר בפועל, ולאחר ששל את מכלול השיקולים הרואים ואיזן ביניהם, השית על כל אחד מהמערערים 40 חודשים מאסר בפועל ומאסר מוותנה, והפועל במצבבר עונש מאסר מוותנה בר-הפעלה בין 12 חודשים, בהתאם לכך שכל אחד מהם ירצה 52 חודשים מאסר בפועל.

4. באישור המערערים טוענו כי מתחם הענישה שאוטו קבע בבית המשפט המחויז חמיר יתר על המידה, בהשוואה למקרים אחרים, שנסיבותיהם אף חמורות יותר.

המערער 1 הוסיף וטען כי האירוע לא כלל תכנון משמעוני מראש וכי חלקו באירוע היה פחות משל חברו, והלן על כך שבית המשפט קמא נמנע מלשלוח את מרשו לשירות המבחן לצורך ערכית תסקירות בעניינו, ולא התחשב בכך שగור הדין גודע את סיכויי שיקומו בעתיד. עוד נטען כי בית המשפט קמא החמיר עימיו בהפעילו את המאסר המותנה באופן מלא ובמצטבר.

המערער 2 טוען כי בית המשפט קמא שגה בהחלטתו שלא לקבל את הودאותו במីוחס לו. חברי אף הוא טוען שהוא מקום קבוע מתחם ענישה שונה בעניינים של השניים, בין 18 ל-48 חודשים מאסר בפועל, וכי בכל המקרה לא היה מקום למקום את עונשו סמור לرف העליון של מתחם הענישה שנקבע, אלא באמצעות המתחם. בנוסף לחברו, טוען אף המערער 2 שלא היה מקום להפעיל את המאסר המותנה במצבבר במלואו, והוא הציע הפעלה של מחציתו בחופף כדי להותר לו תקווה לשיקום.

5. המשיבה טעונה כי העונש שהושת על המערערים הינו עונש ראוי והולם, וסבירה כי אין בכך אחת מטענות המערערים כדי להצדיק התערבותם בו. המשיבה ביקשה להציג את עברם הפלילי המכובד של שני המערערים.
6. שני הצדדים הגיעו לעיונו פסיקה בעבירות שוד, כנסיבות כל אחד מהמרקם באסופה פסקי דין וההכרעות בהם מתאימות, לשיטת כל אחד מהם, לשם התקיחות בית משפט זה וקבלת טיעוניהם.
7. לאחר ששמענו את טיעוני באו כוח הצדדים ועיינו בפסקה שהונחה לפניינו, הגיעו לכל מסקנה כי דין ערעורם של שני המערערים להידוחות.

הלכה היא כי עררכת ערעור אינה גוזרת מחדש את דיןו של הנאשם, ואין היא מתערבת בעונש שהושת על ידי הרכאה הדינית, אלא באותו מקרים שבהם סטתה הרכאה הדינית בצורה משמעותית מרף העונשה המקובל בגוזרת את דיןו של הנאשם.

במקרה דין לא מצאנו מקום להתערב בתחום העונשה הראו שנקבע על ידי בית המשפט המקורי, ואף לא במקום העונש במסגרתו.

בית המשפט המקורי השית עונש הולם על המערערים, תוך מתן משקל לעברם הפלילי המכובד. בנוסף, החלטת בית המשפט קמא להפעיל את עונש המאסר המותנה בר הפעלה, במקרה של השניים, במצבר ולא בחופף, נcona אף היא. כיצד, הכליל הוא הפעלת עונש מאסר מותנה במצבר והחריג הוא הפעלה בחופף. בהתחשב לעברם הפלילי המכובד של השניים, אין שום הצדקה להפעלה בחופף ولو גם של חלק מן המאסר המותנים ברי הפעלה.

הערעור נדחה איפוא.

ניתן היום, י"א בתמוז התשע"ז (5.7.2017).

שופט

שופט

שופט